Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 96 (1596) ♦ Середа, 4 червня 1997 року ♦ Ціна договірна

Проект — ще не бюджет. І буде тільки завтра

Парламентська хроніка

Ранкове й денне засідання 3 червня

Проект державного бюджету України на 1997 рік, що ґрунтується на двох податкових законах, буде внесено до парламенту 5 червня, — повідомив у виступі під час відкриття сесійного засідання Голова Верховної Ради Олександр Мороз, посилаючись на інформацію міністра фінансів України Ігоря Мітюкова.

Депутати налаштовані працювати над цим документом з усією відповідальністю і без ейфорії.

(Закінчення на 2-й стор.).

Матимемо злато, як будемо із Прагою

Сьогодні до Києва з офіційним візитом прибув Голова Палати депутатів парламенту Чеської Республіки Мілаш Земан. Він матиме зустріч із Головою Верховної Ради України Олександром Морозом, під час якої обговорюватимуться подальший розвиток міжпарламентських зв'язків, розширення торгово-економічного співробітництва між Україною та Чехією, проблеми європейської безпеки.

Ратифікація чи референдум — що виберуть у Бухаресті?

Позавчора в румунському місті Констанца підписано Договір про відносини добросусідства і співробітництва між Україною та Румунією. Підписи під документом поставили президенти держав Леонід Кучма та Еміль Константинеску.

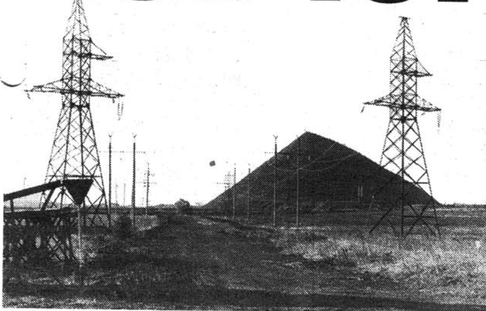
(Закінчення на 5-й стор.).

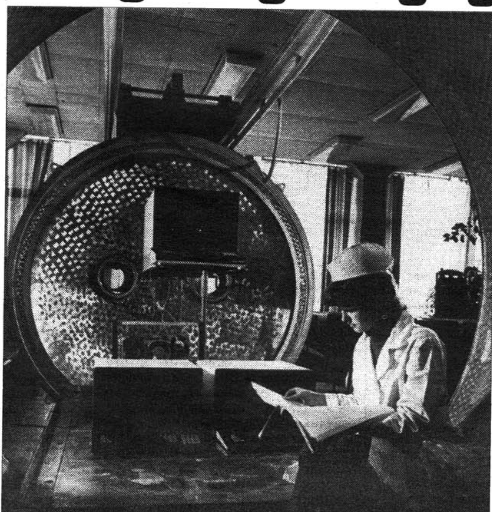
Сім президентів на прийомі у Папи Римського

Президент України Леонід Кучма побував з одноденним візитом у Польщі. У місті Гнєзно він разом з президентами Угорщини, Німеччини, Литви, Польщі, Словаччини та Чехії був присутній на літургії, яку відслужив Папа Римський Іоанн Павло II з нагоди тисячоліття від дня смерті Празького єпископа Святого Войцеха, замученого язичниками на території Польщі й похованого у Гнєзно.

Леонід Кучма зустрівся з Олександром Квасьневським, з яким продовжив діалог про європейську безпеку, розпочатий у Києві під час візиту польського президента, провів бесіди з главами інших європейських держав.

Хто посадить галузеву науку на Ноїв ковчег

Престижність наукової роботи у нашій країні катастрофічно падає. Та воно інакше й бути не може, коли бюджетне фінансування навіть найважливіших тем і наукових напрямів зведене до мізеру, а відомі вчені місяцями не одержують зарплати. Отож одні їдуть шукати щастя за кордон, інші — пішли працювати в різні фірми і спільні підприємства, ще інші —заробляють тим, що возять ходовий товар з Туреччини, Об'єднаних Арабських Еміратів чи Італії і продають його на київських базарах. Кожен виживає, як може. А тим часом занепадають, гинуть цілі наукові школи, які складалися роками, десятиліттями. І хто подасть руку допомоги нашій науці?

Кореспонденцію «Шукає професор роботу» читайте на 6-й стор.

Лист на першу полосу

Педагог іде в суд

Скорочено до неможливого години шкільного компоненту, злито класи, відмінено всі гуртки. А в якому жалюгідному становищі опинилися педагоги! Скорочення довели до того, що лише в кількох учителів є ставки, решта отримує по 60—80 гривень, та й ті із затримкою. Чомусь треба «нагая» згори, щоби «знайшлися кошти» внизу. Чекаємо з острахом, що одного чудового дня прийдуть працівники газової служби й перекриють газ. Звичайно, у нас є право звернутися до суду. І ми ним скористаємося. Але скількох неприємностей з боку керівників місцевої держадміністрації це нам коштуватиме. Впевнені, що навіть після цього листа вони нам гарантовані.

Колектив Лошкарівської середньої школи.

Нікопольський район
Дніпропетровської області.

Тарифи поки що не підвищуватимуть

Під час прес-конференції, присвяченої підписанню угод з Російською Федерацією, Прем'єр-міністр України Павло Лазаренко зазначив, що сьогодні немає іншої ради, як прийняти бюджет на основі двох уже прийнятих податкових законів — про податок на додану вартість і податок на прибуток підприємств, бо вони мають набрати чинність з першого липня 1997 року. Щодо стовідсоткової оплати громадянами з 1 червня комунальних послуг, про що неодноразово заявляли, то, за словами Павла Лазаренка, сьогодні це зробити фактично неможливо, адже тоді субсидії отримуватимуть 5,7 млн. громадян, а це 3 млрд. 180 млн. гривень. Також Павло Лазаренко спростував повідомлення деяких інформагентств про припинення фінансування Верховної Ради до прийняття нею бюджету, зазначивши, що її профінансовано в повному обсязі згідно з кошторисом, який базується на минулорічних бюджетних показниках. Тому всі заяви про припинення фінансування не більш як розмови.

Проект – ще не бюджет. І буде тільки завтра

(Початок на 1-й стор.).

А якщо судити із запитів та виступів народних депутатів, то зустріч і підписання документів глав держав і урядів України та Російської Федерації також викликали серед них далеко не однозначну реакцію. Зокрема, дехто з парламентаріїв вказував на невигідні умови, в які поставлено Україну у зв'язку з підписанням угоди про Севастополь і Чорноморський флот. Наголошувалося на потребі ознайомлення Верховної Ради України з усім пакетом документів, підписаних у ході візиту Прем'єр-міністра та Президента Російської Федерації в Україну. Отже, народні депутати налаштовані досить прискіпливо й виважено підійти до ратифікації цих важливих міждержавних угод.

Далі сесія приступила до розгляду поправок і змін, внесених Президентом України до Закону України «Про місцеві державні адміністрації». Як відомо, глава держави скористався своїм правом вето щодо прийнятого Верховною Радою України закону. І знову народні депутати виважено й аргументовано підійшли до розгляду цього питання. Частину поправок і змін було підтримано, решту —проголосовано в редакції, запропонованій погоджувальною комісією Верховної Ради України, яка працювала над цим законом.

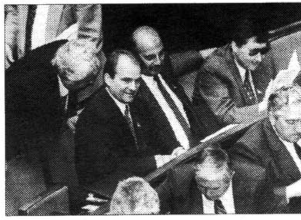
На пропозицію голови Комітету з питань державного будівництва, діяльності рад і самоврядування Олександра Стешенка сесія

Парламентська хроніка

ухвалила постанову про розробку проекту програми державної підтримки й розвитку місцевого самоврядування в Україні. Законопроект про внесення змін і доповнень до Закону України «Про систему оподаткування» передбачав включити в систему обов'язкових платежів виплати до соціальних фондів, фонду зайнятості тощо. Голоси депутатів розділилися. Частина з них була згодна з доповідачем Володимиром Пустовойтовським, який вважає, що треба розширити базу оподаткування. Інші були категорично проти. Так, Володимир Пилипчук (група «Конституційний центр») стверджує, що на кожну гривню зарплати нараховується 84 копійки обов'язкових платежів. А тому, на його думку, розширення бази оподаткування веде до перетікання коштів з легальної економіки в «тіньову». Він закликав депутатів не дорізати курку, яка ще несе яйця.

Олександр Єльяшкевич (група «Вперед, Україно!») вважає, що кошти у фондах використовують не за цільовим призначенням, і навів приклад, коли кошти фонду зайнятості «згоріли» у банках «Інко» та «Відродження».

Щоправда, міністр праці Микола Білоблоцький категорично заперечив це звинувачення. Водночас він переконаний: фонд зайнятості може полегшити ситуацію з безробіттям.

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз перед голосуванням нагадав депутатам, що Президент України підписав закон про систему оподаткування за умови, що Верховна Рада розгляне його зауваження до закону. Зокрема, що стосується дорожніх зборів, фонду зайнятості та соціальних фондів. Щоправда, голова Комітету з питань фінансів та банківської діяльності Віктор Суслов застеріг депутатів у тому, що у проекті передбачено дозволити встановлювати без згоди Верховної Ради обов'язкові збори і платежі.

Тричі законопроект ставили на голосування, але потрібної кількості голосів він не набрав, навіть за поіменного голосування.

Володимир КОРОЛЮК,
Василь ТУГЛУК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Абзац із листа

Четвертою владою – по п'ятій колоні

Записи в паспорті державною мовою є найсправедливішим рішенням відносно всіх національних меншин, які проживають на терені України. Наявність в українському паспорті російського тексту ставить у привілейоване становище російську меншину і дискримінує інші. Це, безперечно, розуміють «захисники прав людини», і всі їхні аргументи — то камуфляж, котрим прикрито ненависть до української мови, а отже й до народу, який є її носієм.

Іван БІЛОКУР.

Херсон.

Що добре коричневому Бику, недобре толерантному Юпітерові

Я — один з тих, хто 90-го року на площі перед Запорізьким обкомом Компартії співав «Ще не вмерла Україна». Шовіністи сичали, але в кутках. Саме святкувалося 500-річчя козацтва. Свято вдалося на славу. Чому? Бо нас було 500 тисяч. За декілька днів у Одесі біля пам'ятника Рум'янцеву я зауважив, що в 50-ті роки Одеса розмовляла українською мовою. Мені відповіли так: «Ниже нашего достоинства — говорить на этом жлобском языке!». А хтось додав: бидлом були, бидлом і зостанетесь. Якби я дозволив собі так ображати шовіністів, та ще на Московщині — мене, мабуть, убили б на місці.

Петро БУРБЕЛА,
буровик.

Бровари Київської області.

Іграшку й коралі – з корабля сучасності

Головними заповідями майбутнього гармонійного суспільства мають стати стриманість, самообмеження, споглядання. Промисловість випускає нині 80 відсотків непотрібних товарів, таких, наприклад, як прикраси. Люди ні слід зрозуміти, що її діти та онуки житимуть лише тоді, коли вона не купуватиме, попри рекламу, нічого зайвого. А отже, і не вироблятиме. Людині потрібно інше: харч, одяг, житло, фізичне, розумове та моральне здоров'я. Все. Так ми врятуємо ресурси, екологію та мораль.

Іван КОЧЕВИХ.

Київ.

Там, де є місце для подвигу, арифметика безсила

Пишу від імені інвалідів і пенсіонерів. Для того, щоби пережити зиму в простому селянському будинку, треба близько двох з половиною тонн вугілля, котре продають по 165 гривень за тонну. Його потрібно привезти, а щоб горіло — купити дров і знайти когось, аби їх порубав. От і виходить, що пенсіонер, отримуючи 49 гривень на місяць, лише на паливо має витратити річну пенсію. Але йому треба щось їсти, якось зодягтися, віддати податки, сплатити за електроенергію та придбати хоч якогось фуражу для курки. Щоб не обтяжувати вас цією «від'ємною» арифметикою, маю пропозицію: на заощадження, котрі були на ощадкнижках до 1992 року, завести чекові книжки й дозволити громадянам розраховуватися з державою хоча б за найнеобхідніші життєві послуги.

І. К-о,
інвалід праці II групи.

Новоселиця Черкаської області.

Патронажний роман

Пропоную, щоби патронажний працівник разом з інспектором, що відає пенсіями, завели табель замовлень підопічного. З письмової згоди пенсіонера патронажний працівник та інспектор вираховують з пенсії суму оплати виконання того чи іншого замовлення. Але не більше 20—30 відсотків від однієї місячної пенсії — до закінчення розрахунку. Таким чином пенсіонер зможе і квартиру відремонтувати, і будинок газифікувати.

Михайло БОНДАРЕНКО,
інвалід війни.

Стаханов Луганської області.

У номер

На Балкани — зі своїми ініціативами

Міністр закордонних справ України Геннадій Удовенко вчора відбув з візитом до держав Балканського регіону. Нині він перебуває в Македонії, а потім вирушить до Хорватії, Боснії і Герцеговини.

У цих державах Г. Удовенко проведе зустрічі із Президентом Македонії Кіро Глігоровим та Президентом Хорватії Франьо Туджманом. Обговорюватиметься розширення співробітництва України з балканськими державами.

6-7 червня у столиці Боснії і Герцеговини — Сараєві — Геннадій Удовенко візьме участь у засіданні міністрів закордонних справ держав—членів Центральноєропейської Ініціативи (ЦЄІ), членом якої є й Україна.

З миру по нитці — дітлахам канікули

Влітку цього року в Україні працюватимуть більш як 5,5 тисячі дитячих оздоровчих таборів, де відпочинуть близько 900 тисяч дітей. 50 тисяч школярів поїдуть за путівками на лікування в найкращі санаторно-курортні заклади профспілок, 200 тисяч проведуть канікули разом із батьками у пансіонатах і на базах відпочинку підприємств і організацій. Такі дані оприлюднено 1 червня на благодійницькому ранку у Федерації профспілок України.

Як повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» в прес-службі ФПУ, співголови Всеукраїнського фонду оздоровлення дітей і підлітків — голова ФПУ, народний депутат України Олександр Стоян і віце-прем'єр України Іван Курас —поінформували, що, незважаючи на складну економічну ситуацію в країні, на місцях вдалося відшукати частину коштів на оздоровчу кампанію.

Із необхідних 230 млн. грн. близько 40% (90 млн. грн.) витрат узяв на себе Фонд соціального страхування і його відділення на місцях, 30% (70 млн. грн.) —підприємства, ще 15% (35 млн. грн.) — профспілкові бюджети і 15% мають взяти на себе батьки.

Профспілки звернулися до уряду з проханням надати 20 млн. грн. на ці цілі.

Горів харківський кафедральний собор

На початку тижня виникла пожежа в купольній частині харківського кафедрального Благовіщенського собору, якому невдовзі мине сто років. Ліквідувати вогонь вдалося лише через три години після сигналу про пожежу. Полум'я палахкотіло на висоті близько 90 метрів. Спроба використати для гасіння вертоліт нічого не дала. Пожежники подавали воду на таку висоту через внутрішні комунікації храму. Фахівці стверджують, що за цієї ситуації важливо було не так збити вогонь на куполах, як зберегти нижні поверхи приміщення. У результаті напівзгорілий головний купол з центральним хрестом упав до підніжжя собору. Жертв немає.

За попередніми даними, пожежа виникла через зварювальні роботи. Цю інформацію підтверджує митрополит Харківський і Богодухівський Никодим. Однак розглядають і інші версії.

Нічне вбивство

У Миколаєві вночі у власній квартирі по-звірячому вбито голову міської ради ветеранів Великої Вітчизняної війни генерал-лейтенанта у відставці Василя Федоровича Доценка, його дружину-пенсіонерку та їхню 25-річну онуку, шкільну вчительку. Для розслідування злочину створено оперативно-слідчу групу з працівників міліції та прокуратури, яку очолили начальник УМВС України в Миколаївській області Петро Шапірко та прокурор області Геннадій Клюге. У скоєнні вбивства підозрюють особу, що мала близькі стосунки з родиною ветерана. Проводять оперативно-розшукові заходи щодо затримання підозрюваного. Одна з неофіційних версій —заволодіння численними нагородами учасника війни з фашизмом.

У комітетах Верховної Ради України

28 травня у Комітеті з питань оборони і державної безпеки відбулася зустріч із делегацією бундестагу ФРН. Гості — члени підкомісії з питань роззброєння та контролю за озброєнням парламентської комісії у закордонних справах — цікавилися ставленням народних депутатів України до різних аспектів загальноєвропейської безпеки. Це, зокрема, підготовка до підписання хартії про особливе партнерство між Україною й НАТО та гарантії безпеки нашої держави, значення у цьому зв'язку документа, щойно підписаного Росією з НАТО, підготовка до укладення широкомасштабного договору між Україною та Росією. У ході бесіди було наголошено на важливості будувати майбутнє в Європі з урахуванням інтересів усіх держав, у тому числі Росії.

Прес-служба Верховної Ради України.

Україна Росії не друг?

Депутати Федеральних Зборів Росії продовжують коментувати підписання в Києві президентами двох країн угоди щодо поділу Чорноморського флоту та широкомасштабного Договору про дружбу та співробітництво.

Лідер Ліберально-демократичної партії Росії Володимир Жириновський висловив категоричну незгоду з кроками російського керівництва щодо поділу Чорноморського флоту. «Чорноморський флот був і повинен залишатися російським», — заявив він в інтерв'ю «Інтерфаксу». За переконанням В. Жириновського, «флот не можна було ділити, він увесь російський, як і космодром Байконур у Казахстані, який будувала Росія і він по праву їй належить». Коментуючи слова президента РФ Бориса Єльцина про пріоритетність російсько-українських відносин, лідер ЛДПР відзначив, що «пріоритетними повинні бути взаємини з друзями». А Україна, за його висловом, «поки що більше ворожа нам, тому головним партнером Росії повинна лишатися Білорусь».

Договір про дружбу, співробітництво та партнерство «навряд чи буде ратифіковано Держдумою». Так вважає голова Комітету у справах СНД та зв'язках із співвітчизниками нижньої палати парламенту Георгій Тихонов (група «Народовладдя»). Він вважає, що замовчування питання про статус Севастополя та Криму, тобто, по суті, відмова Росії від територіальних претензій до України, відкриває дорогу Києву до НАТО. «Відомо, — зазначив Г. Тихонов, — що до цього військового блоку не приймають країни, які ведуть суперечки з сусідами з приводу територій, а ми самі знімаємо це питання». За словами депутата, ні Молдова, ні Грузія не зможуть вступити до НАТО, поки є Придністров'я та Абхазія. Аналогічним чином, вважає він, можна стримати ситуацію і в Україні.

Також Г. Тихонов нагадав, що, коли парламентарії висловили свою думку щодо долі Чорноморського флоту, «317-318 осіб було проти його поділу».

Партія «Міжрегіональний блок реформ» виступила із заявою, у якій вітає підписання україно-російського загальнополітичного договору, бо «визнання в ньому кордонів та територіальної цілісності України є запорукою не лише нормальних відносин дружніх народів та держав, але й шляхом до політичної стабільності в наших країнах». У заяві відзначається, що «лише ворогам Росії могли підштовхнути її до висування територіальних претензій Україні».

Уточнення

Під час поіменного голосування 7 лютого ц. р. із законопроекту «Про часткове припинення виплат заробітної плати в органах влади України» народний депутат Р. Чапюк, який робив доповідь щодо цього документа, не встиг дійти від трибуни до свого місця, і система «Рада» зафіксувала його прізвище серед тих, хто не голосував. Саме ці дані системи було опубліковано в газеті «Голос України» за 13 березня.

Оскільки Р. Чапюк одразу після голосування подав до секретаріату Верховної Ради письмову заяву з роз'ясненням ситуації і свого ставлення до законопроекту, слова «не голосував» слід вважати помилковими, а натомість читати: «за».

Прес-служба Верховної Ради України.

ВСЕ МОЖУТЬ КОРОЛІ,

або Чи обов'язковий закон для Конституційного Суду України

***15 ТРАВНЯ** цього року Конституційний Суд України оприлюднив своє перше рішення у справі про офіційне тлумачення статей 58, 78, 79, 81 Конституції України та статей 243-21, 243-22, 243-25 Цивільного процесуального кодексу України. Ці статті регулюють вирішення питання про дострокове припинення в судовому порядку повноважень народних депутатів України, котрі порушують вимогу Конституції України про несумісність депутатського мандата з іншими видами діяльності.*

***Зміст** даного рішення зводиться до того, що зазначені статті Конституції України чинні лише стосовно частини народних депутатів України (тих, які поєднали депутатський мандат з іншим видом діяльності після 8 червня 1995 року — дати підписання так званого Конституційного договору). А ті народні депутати, яким це вдалося зробити до цієї дати, можуть продовжувати суміщення депутатського мандата з перебуванням на державній службі чи іншою діяльністю до закінчення терміну своїх депутатських повноважень. І не має значення при цьому, що вони подавали у відповідну виборчу комісію до їх обрання власноручне письмове зобов'язання про звільнення з попередньої роботи і перехід на постійну роботу до Верховної Ради України у разі, якщо будуть обрані народними депутатами України.*

Отже, обдурити виборців — значить, отримати від Конституційного Суду право не виконувати чинну Конституцію; якщо ж народний депутат виконав своє зобов'язання перед виборцями, а потім через пару років його призначають на міністерську посаду і він намагається зберегти при цьому депутатський мандат, —тут Конституційний Суд України каже: «Ні, не можна!»

Таке оригінальне тлумачення Конституційним Судом України Основного Закону України, при якому **аморальність зводиться у *конституційну* норму**, не можна залишати без грунтовного аналізу його витоків, аргументів та мотивів, що ними керувалися судді. Адже це перше рішення Конституційного Суду, на яке орієнтуватимуться наступні рішення, складаючи відповідну практику конституційного судочинства в Україні.

За наперед визначеною моделлю рішення Конституційного Суду України, на нашу думку, **будувалося на помилкових вихідних позиціях**, що неминуче вело до некоректного результату.

Правова база

Про які вихідні позиції йдеться? Найперше, про чітке уявлення суддів Конституційного Суду України **щодо якісної відмінності конституційної юрисдикції від загальної судової юрисдикції.** Якщо остання є за своєю сутністю ***правозастосовчою*** діяльністю судів, спрямованою **безпосередньо** на захист судом **права конкретного суб'єкта**, то конституційна юрисдикція є специфічною ***правотворчою*** діяльністю спеціального органу — Конституційного Суду, спрямованою на **впорядкування нормативно-правової бази специфічними засобами: шляхом визнання неконституційними правових актів або шляхом офіційного тлумачення Конституції і законів** (ми не говоримо про виняткове повноваження Конституційного Суду давати висновок щодо додержання конституційної процедури у справі про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту).

Не розмежувавши ці дві різні юрисдикції, Конституційний Суд ризикує так або інакше **виходити за межі своїх конституційних повноважень, вторгаючись** у сферу компетенції судів загальної юрисдикції чи інших органів державної влади, що не допускається статтею 19 Конституції України та статтею 14 Закону України про Конституційний Суд України.

Важливо при цьому підкреслити, що компетенцією Конституційного Суду є вирішення питань про відповідність законів та інших правових актів ***чинній Конституції України*** та офіційне тлумачення ***чинної Конституції та чинних законів України*** (ст. 147 Конституції), але не вирішення питань **про застосування чинних у той або інший період часу Конституції чи законів до конкретних правовідносин.** Таке розуміння підтверджується змістом пункту 3 розділу IV Закону про Конституційний Суд України, згідно з яким юрисдикція Конституційного Суду з питань про конституційність (тобто відповідність чинній Конституції) поширюється на: 1) закони, інші правові акти, **прийняті після набуття чинності Конституцією,** і 2) закони та інші правові акти, **прийняті до набуття чинності Конституцією України.** Воно випливає також із положення пункту 1 розділу XV Конституції України про те, що закони та інші нормативні акти, прийняті до набуття чинності новою Конституцією, є чинними у частині, що не суперечить ***цій*** Конституції.

Як її застосували

Чи правильно визначився Конституційний Суд щодо своєї компетенції, вирішуючи першу справу про офіційне тлумачення згаданих вище статей Конституції та Цивільного процесуального кодексу України? Відповідь, на жаль, негативна. Ознайомлення із пунктами 3, 4 і 5 мотивувальної частини рішення Конституційного Суду свідчить про те, що Суд пішов саме шляхом застосування чинних раніше Конституції і законів до конкретних правовідносин щодо статусу народних депутатів, що є прерогативою судів загальної юрисдикції, а не Конституційного Суду.

Досліджуючи зміст окремих положень **попередньої** Конституції та зіставляючи з ними положення **чинних на той час законів** і роблячи висновки **про невідповідність *тих* положень законів *тій* Конституції**, застосовуючи **вибрані таким чином** законодавчі положення до правовідносин з участю народних депутатів, які склалися **на той час**, Конституційний Суд України фактично здійснив **казуальне тлумачення нечинної на момент розгляду справи попередньої Конституції, абстрагувавшися від чинної Конституції України**. Тому цілком слушно в окремій думці судді Конституційного Суду М. Савенка, який не погодився з таким рішенням Суду, зазначено, що Конституційний Суд України не вправі вирішувати питання про відповідність законів та інших правових актів нечинній Конституції держави, а відтак висновок Суду **зроблено з перевищенням повноважень, установлених Конституцією України і Законом про Конституційний Суд України.**

Закон не писано

Уже одного цього було б досить, аби вважати рішення Конституційного Суду помилковим. Але та логіка, за якою Конституційним Судом відкидалися положення кількох законів, що нібито не відповідали Конституції 1978 року, потребує окремої розмови.

Якщо попередня Конституція передбачала, що депутати (незалежно від рівня ради) мали здійснювати свої повноваження, **як правило**, не пориваючи з виробничою або службовою діяльністю, і при цьому встановлювала, що народні депутати України **можуть** звільнятися від виконання службових або виробничих обов'язків на весь період своїх повноважень у Верховній Раді України, то, на думку Конституційного Суду, положення Закону про статус народного депутата України, якими передбачено здійснення народними депутатами повноважень із цілковитим звільненням від виробничих або службових обов'язків, «не узгоджувалися» з Конституцією 1978 року. З погляду Суду, «розходився» з названими положеннями Конституції також Закон про вибори народних депутатів України, який вимагав від кандидата в депутати подання заяви про зобов'язання звільнитися з попереднього місця роботи в разі обрання депутатом.

Не кажучи про те, що «неузгодженість» і «розходження» зазначених положень Конституції і законів, м'яко кажучи, **є спірними** з погляду формальної логіки, даний підхід Суду не може бути виправданий **по суті.** Адже за такого тлумачення колишньої Конституції його автори досить однобоко сприйняли її **дійсний** зміст, оскільки проігнорували **загальне конституційне положення** про те, що службові особи зобов'язані додержувати не лише Конституції, а й **законів** України (ст. 4 Конституції 1978 року). Ніхто до дня прийняття рішення Конституційним Судом не визнавав **у встановленому порядку** згадані закони нечинними, тому вони були для **всіх без винятку** обов'язковими. Тлумачення Конституції і законів аж до утворення у жовтні 1996 року Конституційного Суду України належало до виняткової компетенції Верховної Ради України. Проте остання не вважала за потрібне спеціально тлумачити зміст згаданих положень Конституції і законів, визнаючи, що вони узгоджуються з Конституцією. Чи, може, судді Конституційного Суду вважають, що **конституційне** повноваження Верховної Ради офіційно тлумачити Конституцію і закони було «нижчим» від такого самого **повноваження** Конституційного Суду?..

Оскільки згадані положення законів не суперечать чинній Конституції України, вони залишаються **чинними** відповідно до пункту 1 Перехідних положень нової Конституції. Цьому фактові Суд узагалі не дав оцінки (чи не тому, що даний факт робить безглуздим його висновок щодо невідповідності їх колишній Конституції? Адже, якщо, згідно із тим висновком, положення даних законів були від самого початку **нечинними**, а з прийняттям нової Конституції стали чинними, то така «технологія» дії законів — усупереч конституційному порядку набрання ними чинності — є не просто антиконституційна, а й абсурдна з погляду звичайної юридичної техніки).

Олексій ЮЩИК,
радник із правових питань Голови Верховної Ради України, кандидат юридичних наук.

(Закінчення в наступному номері).

Читацький мікрофон

Суд чиновників чи суд присяжних?

Незабаром Верховна Рада прийматиме новий Кримінально-процесуальний кодекс (КПК) України. Розв'язуватиметься надзвичайно важливе питання — яким же чином, за якою технологією ми будемо боротися зі злочинністю.

Проект нового КПК, підготовлений Кабінетом міністрів, за деякими позиціями вдосконалює чинну процедуру. Проте це тільки «косметичний» ремонт, а необхідна кардинальна, принципова зміна.

Ми застосовуємо тоталітарну, феодальну методику кримінального судочинства. Основне питання кримінальної справи — чи скоїв злочин обвинувачений — у нас вирішує держава через свого чиновника, суддю, який є тільки державним службовцем. А в цивілізованих країнах цю проблему розв'язує народ через суди присяжних. Феодальний кримінальний процес замінено на позовний, змагальний.

Переваги змагального процесу над тоталітарним очевидні. У нас кримінальні справи значно більші за обсягом, вони переповнені повторами, інформацією, яка під час застосування змагального процесу не потрібна. Змагальна процедура дозволяє американському судді протягом року виносити вироки за 500 кримінальними справами. У нас таку кількість вироків не виносять і 100 суддів. У плані ефективності і витрачання державних коштів змагальний процес більш вигідний.

Зараз практично кожна кримінальна справа щодо великих розкрадань чи шахрайства з фінансами свідчить про реалізацію злочинного плану на території кількох держав, переховування викраденого за кордоном. Звідси виникає необхідність у співпраці правоохоронних органів України та інших держав. Але якщо ці органи в своїй роботі застосовують принципово різні технології, виникають серйозні ускладнення, спільна праця вимагає єдиної технології. І очевидно, що західні демократії переходити на нашу методику не будуть.

Переваги змагального процесу навіч. Противники завважують, що для його запровадження у нас немає умов, відповідного рівня розвитку. Але ж на території України суд присяжних працював з 1861 до 1917 року. Невже в той період Україна була більш розвиненою?

Таким чином, для вдосконалення розслідування, судового розгляду кримінальних справ в Україні варто перейти на сучасну технологію цієї роботи, запровадити змагальний кримінальний процес.

О. ТУМЕНКО,
полковник міліції.

Кіровоград.

Давайте скасуємо пільги

Нещодавно наш уряд розсекретив відомості, від яких я жахнувся: щороку з державної казни витрачається понад п'ятнадцять мільярдів гривень на задоволення різноманітних пільг. То це майже половина всього річного бюджету!

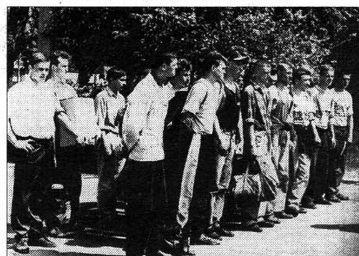
На початку тридцятих років за тодішнього режиму розкуркулили нашу сім'ю, батька розстріляли, а майно конфіскували. Весь свій вік я відпрацював на державу. А недавно звернувся до відповідних органів, щоб повернули майно мого реабілітованого батька. Нарахували 112 гривень 50 копійок. Це за хату, коней, корів... Сміх! Нема, відповідають, коштів у держави.

Пропоную: скасувати всі пільги. Видавати частково лише тим, у кого не вистачає на прожитковий мінімум. А зекономлені кошти спрямувати на повернення пограбованого державою майна сім'ям, що безвинно постраждали від більшовицького геноциду, на вчасну виплату заробітної плати всім бюджетним установам, а також пенсій. Думаю, що цих коштів вистачить і на те, щоб за короткий час повернути людям вкрадені з ощадних книжок гроші.

Олександр МНОГОЛІТ.

Козелець
Чернігівської області.

Новобранці

На армію покладаються, полишивши надію знайти роботу

27 травня зі збірного пункту Київського облвійськкомату мала відбутися урочиста відправка до лав Збройних сил України 160 «обласників». Цього дня на «покупців» з військових частин очікували й 40 призовників-киян. Загалом з початку травня у військові частини вже відправлено 409 юнаків.

Представники засобів масової інформації вже з першої хвилини перебування на території, недоступній для звичайних штатських, відчули привілейованість свого становища. Крім матері одного з хлопців, котра мала виступити з напутнім словом, журналісти виявилися єдиними невійськовими свідками запланованих урочистостей. Звичайно, були ще й «нелегальні» очевидці —рідні та друзі новобранців, котрі, відтягуючи час прощання, рясно обсіли всі споруди вздовж глухого муру «місця зборів» (хтось один навіть припас драбину). Вже потім, коли церемонія відправки йшла повним ходом, звідти лунало: «Вовчик, ми тут!», а десятки «вовчиків» крутилися в строю і дехто з них зухвало гукав щось у відповідь.

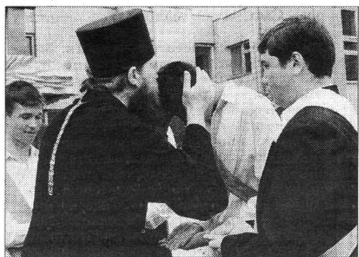
Але то було потім. А спершу вони, ще не військові, але вже не цивільні, ще по-домашньому (у таке, що не шкода й викинути) вбрані, мовчки, всім загалом, чекали наказу в холодку на лавах. Уже пройняті почуттям солдатського колективізму цілими юрмами ходили телефонувати чи купити щось до лотка, де торгували «Ром-колою». Згодом, вишикувані на плацу у п'ять рівних «квадратів»-рот вони слухали напутнє слово обласного комісара, і легко було визначити, хто з них уже встиг засвоїти початки стройової підготовки. За новітньою традицією, новобранців благословив священик Свято-Троїцької церкви міста Бровари, отець Миколай. Прочитавши на закінчення власний вірш повчального змісту та перечекавши оплески, о. Миколай сотворив молитву й освятив водою всіх присутніх: і призовників, і високе керівництво, і представників масмедіа. Від рідного комісаріату кожен з майбутніх солдат отримав невеличку, але корисну пам'ятку —»Довідник призовника».

— Вже другого сина відряджаю, — розповідала мати призовника з Крюківщини Надія Саницька у той час, як її Сергій крокував разом з іншими новобранцями першим у житті урочистим маршем. —В армію хотів, як же інакше. Чим займався? Підробляв у магазині. Без нього, звичайно, важко буде, бо в чоловіка погано зі здоров'ям, старшому півтора року не платять зарплату, донька готується до вузу. А Сергій хоч свіжу копійку приносив...

Особливістю нинішнього призову, відмітив Київський обласний військовий комісар полковник Олександр Юрченко, є те, що хлопці служити йдуть з бажанням. Тому план по призову (2401 чоловік), встановлений цього року Кабінетом міністрів, обласний комісаріат планує виконати повністю і в зазначений термін (останню відправку сезону заплановано на 27 червня). Пояснити це просто: нині, а надто на селі, юнакам важко знайти роботу. Дається взнаки й психологія сільчанина: служити треба, інакше який з тебе тоді чоловік... Однак по розмовах з кількома призовниками, з'ясувалося, що й столична молодь йде служити не під дулом автомата. Як розповіли двоє 18-річних юнаків Віталій Званчук та Сергій Козлов, армія для них передусім — гарна нагода отримати престижну професію (хлопці виявили бажання служити у військах МВС). «Швидше б уже «покупці» приїжджали, —поділилися вони на прощання, — бо інакше відпустять, а тоді знову чекай виклику. А так уже — відплакали, відпрощалися, відпереживали... Та й почуваємо себе майже солдатами».

P. S. Коли автобус з журналістами мав від'їхати від збірного пункту, з воріт висипала галаслива юрба — частину новобранців відпустили додому. Без п'яти хвилин солдати знову стали звичайними хлопцями. До чергової відправки...

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.

Міжпарламентські зв'язки

Разом ловити бандитів легше...

У Кузнецовську на Рівненщині відбулося спільне засідання Комісії справедливості і прав людини Сейму Республіки Польща та Комітетів законності й правопорядку та з питань прав людини, національних меншин і національних відносин Верховної Ради України.

Як сказав, відкриваючи зустріч парламентаріїв, голова Комітету законності та правопорядку ВР України Олександр Жир, — це вже третя така акція, і вона, безумовно, дасть гарні наслідки, які були також і після двох попередніх. Є помітні зрушення в боротьбі із злочинністю, у першу чергу, з так званою транскордонною. Завдяки широкомасштабним операціям на території Польщі і в Україні розкрито злочинне угруповання, яке займалось переправлянням наркотиків з Азії до Західної Європи, припинено діяльність організованої групи крадіїв автомобілів, потрапили до уміло розставлених тенет фальшивомонетники. Обом сторонам допікає нелегальна міграція, контрабанда алкогольних, тютюнових виробів, кольорових металів тощо.

Одне слово, працювати є над чим. І на цьому спільному засіданні намічено нові цікаві заходи, підписано відповідні документи. Висловлено також побажання, що для спільної боротьби потрібна програма на міждержавному, а не лише на міжвідомчих рівнях.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.
Рівненська область.

Митниця

Незадекларований долар

Мабуть, правду кажуть, що у частини наших громадян —тих, хто не бідує — і на банківських рахунках, і в панчосі гроші таки водяться. Не тільки в гривнях, а й у іноземній валюті. Підтверджують це ситуації, що часом виникають на митному кордоні, зокрема Одеської області.

Просто детективну сцену розіграв одесит Руслан П. в аеропорту. Відлітаючи за рубіж, він задекларував 1000 доларів, тобто стільки, скільки й можна валюти вивезти.

— А ще валюта є? — запитали на митниці.

— Ні, звичайно, немає, — почули у відповідь.

Та митникам, очевидно, таки щось привиділося незвичне в поведінці пасажира.

Вдалися до особистого огляду відлітаючого. І ось у кишені шкіряної куртки, а не в якихось там тайниках, виявили аж 7400 доларів. Їх власник думав, мабуть, що саме так і вдасться провести валюту: хто її шукатиме на видноті? Впійманий на гарячому, Руслан був шокований лише на якусь мить. Не очікуючи складання протоколу, вхопив документи й долари, що їх поклали на столі, та й кинувся геть, на злітне поле. Митники — навздогін. Утікач, пробігши майже кілометр в напрямі підсобних приміщень аеропорту, заскочив до художньої майстерні, аби сховати там гроші. Але був затриманий. Як до особи, що вчинила опір, правоохоронні органи застосували щодо Руслана П. запобіжний захід у вигляді утримання під вартою. Простіше кажучи — відправили до в'язниці. Допоки міру покарання визначить суд, куди слідчий з міської прокуратури направив відповідний обвинувальний висновок.

У суді розглядатимуть і справу одеситки С. Ця не втікала, зважаючи на солідність і на те, що перед нею було море. Лише, як упіймали, «пекла раків». С. мала відплисти теплоходом «Григорій Ушаков» до Стамбула. Й подумки, певно, вже підраховувала, скільки ото товару накупить не тільки на задекларовану 1 тисячу доларів, а й на прихованi «надійно» ще 4703 долари. А як пройшла митний кордон в порту, то взагалі піднеслася духом. Аж тут, на трапі теплохода, знову запитання:

— Незадекларованої валюти не везете?..

Відповіла, звісно, що не везе. Проте її запросили до каюти, в присутності понятих оглянули. Як дійшли до білизни, занервувала, почала обуфнатися. Не тільки через цнотливість. Бо валюту сховала, даруйте, в труси.

А мешканець Баку Араз Рагімов після вдалого, певно, бізнесу в Одесі прагнув вивезти з нашої країни 2700 доларів США до себе додому. Їх, однак, теж виявили. І справу передали до суду. Його засідання вже відбулося. Вирок — 4 роки позбавлення волі з відстрочкою на два роки. Валюту, зрозуміло, конфісковано в доход держави. Як і у всіх інших таких випадках.

Георгій ВОРОТНЮК.
Одеса.

Мийте руки перед іспитами!

У школах закінчився навчальний рік, і в родинах абітурієнтів почалася передекзаменаційна лихоманка. Поки діти гризуть граніт науки, батьки «метуть» засіки сімейних бюджетів. Розмови про платну освіту напередодні вступних іспитів у вищі навчальні заклади країни, схоже, стають реальністю. Корупція у сфері освіти процвітає відкрито й масово.

Міжнародна кадрова академія стала ініціатором проведення в Україні акції «Чисті руки в освіті». Її підтримали народні депутати України, представники Адміністрації Президента, Асоціація українських правників. Мета заходу — усім миром протидіяти корупції, хабарництву та протекціонізму у сфері освіти. Отож, панове педагоги, абітурієнти, а також батьки останніх, приходьте на іспити з чистими руками й сумлінням!

Вл. інф.

Пригода

Поставив дядько у хаті снаряд

Великим було здивування працівників Компаніївського райвідділу міліції, які проводячи операцію «Зброя» у селі Дружба, зайшли в хату мисливця Б. Прямо в кімнаті господаря стояв гарматний набій середнього калібру. На запитання, навіщо йому ця грізна штука, здатна стерти з лиця землі всю хату, той відповів, що набій знайшов його син кілька днів тому на полігоні і приніс додому. А батько не віднайшов кращого місця для збереження, ніж власне помешкання.

Незабаром викликані райвійськкоматом сапери набій знешкодили.

Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

Кримінал

Який банк наступний?

Це вже стало звичним: умикаєш уранці радіо й чуєш чи то про якийсь замах, чи то про підкладену вибухівку, а то й узагалі про вбивство.

Місяць тому пролунали вибухи біля вхідних дверей приміщення Луцького депозитно-кредитного банку (Україна) ЛТД із 100-відсотковим іноземним капіталом, а вже в середині травня стався потужний вибух біля філії «Приватбанку» у місті Володимирі-Волинському. Трохи пізніше невідомий злочинець кинув якийсь вибуховий пристрій поблизу будинку «Волинььторгінвестбанку», що майже в центрі Луцька. Будинок зазнав незначних ушкоджень. Та справа далеко не в цьому. Слушне запитання: який банк ще підриватимуть? Хто наступний? Почерк вибухів у всіх випадках майже однаковий. А керівники правоохоронних органів стверджують, що в них є достатньо сил, щоб зупинити такі «акції». Але хто їм не дає цього зробити?

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Упіймалися на благородному металі

Співробітники відділу боротьби з корупцією й організованою злочинністю Чернівецького управління СБУ «накрили» групу місцевих бізнесменів, які займалися підпільною реалізацією золота та виробів із нього. Благородний металділки поставляли нелегальним шляхом з Туреччини.

У затриманих вилучено близько 36 тисяч американських доларів, кілька кілограмів золота.

Спіймано на гарячому і працівників однієї з чернівецьких фармакологічних фірм. Вона доставляла з-за кордону заборонені наркотичні і психотропні препарати і мала від нього неабиякий «навар». Тепер ниточку цього злочинного бізнесу обірвано.

Василь БАБУХ.

Чернівці.

Може, Рада Європи покаже приклад «великій сімці»

***Наприкінці** червня у Страсбурзі відбудеться літня частина цьогорічної сесії Парламентської Асамблеї Ради Європи. Підвести риску під нинішніми відносинами РЄ та України і окреслити перспективи подальшої роботи у цій організації кореспондент «ГУ» попросив голову постійної делегації Верховної Ради України у Раді Європи, голову Комітету ВР у закордонних справах та зв'язках з СНД Бориса ОЛІЙНИКА.*

— Думаю, на червневих засіданнях знову порушуватиметься питання щодо запровадження в Україні мораторію на виконання смертних вироків. Нині у нас з цим ситуація така. Є два законопроекти щодо скасування смертної кари взагалі, один — Кабміну, другий — депутата Василя Костицького. Вони вже в роботі. Але щодо запровадження мораторію, то тут ми очікуємо на офіційне рішення структур виконавчої влади («неофіційно» смертні вироки не виконуються в Україні з січня цього року). Принаймні, президентові ПАРЄ Лені Фішер під час її візиту в Україну було обіцяно підійти до реального розв'язання питання мораторію у червні. А в українських президентських структурах вже створено спеціальну комісію.

Окрім України, до речі, під пильним контролем Ради Європи щодо скасування смертної кари були ще Росія та Латвія. Нині в обох цих державах мораторій запроваджено указами президентів.

— Борисе Іллічу, коли йдеться про відносини України та Ради Європи, то загальна тема розмов приблизно така: «Що ми ще не виконали і що нам за це буде?». А де вигоди України від членства в Раді Європи, де її права? Пам'ятаю, під час вступу нам обіцяли 3 мільйони доларів на реформування правової системи...

— Так, і ці гроші надійшли, навіть більше, ніж 3 мільйони. Вони використані за призначенням: на підготовку необхідної документації, на підтягування нашого законодавства до європейських стандартів, проведення семінарів, експертизи тощо. Можливо, ми доб'ємося виділення коштів ще на деякі програми, зокрема чорнобильські. Дуже добре, що ми зуміли влаштувати візит пані Фішер до Чорнобиля, вона переконалася в наших проблемах і після цього пообіцяла всіляко нам сприяти, навіть і в наданні матеріальної допомоги. На початку липня, до речі, в Україні відбудеться виїзне засідання Комітету з питань навколишнього середовища, регіонального планування та місцевого самоврядування. Отже, можна сподіватися на розуміння і реальну допомогу. Може, Рада Європи покаже в цьому приклад «великій сімці», яка досі не виконала положення меморандуму про надання Україні коштів на закриття ЧАЕС.

З другого боку, важливість членства у Раді Європи не може обмежуватися лише перспективами матеріальної допомоги. Робота в РЄ формує образ держави, а це важливо для співробітництва з іншими впливовими міжнародними організаціями: Європейським союзом, Світовим банком, Європейським банком реконструкції та розвитку тощо. Адже, скажімо, жодне рішення про надання кредитів на міжнародному рівні не проходить без висновків щодо відповідності країни-прохача стандартам Ради Європи, а це — верховенство права, демократія, плюралізм думок тощо.

— Як відомо, кожен з громадян країн — членів Ради Європи має змогу звернутися до Європейського суду з прав людини, якщо він вважає, що його права зазнають утисків з боку держави. Але в Україні досі немає інституції уповноваженого з прав людини. Як просувається справа з цим?

— Відповідний законопроект пройшов перше читання і, здається, буде ухвалений дуже швидко, можливо, вже на цій сесії. Але нам ще треба ратифікувати Європейську конвенцію з прав людини, а вже потім — Протокол № 11 цієї конвенції, який регулює юрисдикцію Європейського суду з прав людини. Нині ці документи інтенсивно опрацьовують у Міністерстві юстиції.

— Україна досі не ратифікувала такий «делікатний» документ як рамкову конвенцію про захист прав національних меншин. Застереження були саме у вашого комітету...

— Цей законопроект розглянув комітет за участю представника Державного комітету у справах національностей та міграції ще у лютому. Було вирішено продовжити вивчення питання. В принципі, всі погодилися з тим, що конвенцію треба ратифікувати, але з деякими застереженнями. Ми маємо вибрати з документа те, що відповідає нашим умовам та історичному досвіду. Наприклад, нас не влаштовує положення щодо прав національних меншин на колективні права аж до створення власних політичних партій. Так само без зайвого поспіху, скажімо, треба підходити і до ратифікації Європейської хартії регіональних мов або мов національних меншин.

Інтерв'ю взяв Анатолій **МАРЦИНОВСЬКИЙ.**

Володимир СТРОЙ, «Голос України» (з Риги)

Обережно, вогненебезпечно для міністрів

Політичний скандал пережила нещодавно Латвія. Невдовзі після візиту в Україну міністра оборони республіки Андрейса Крастиньша «попросили» звільнити крісло.

Перевірка роботи міністра засвідчила, що Андрейс Крастиньш припустився багатьох серйозних помилок. Зокрема, він дозволив своєму підлеглому — держсекретарю міністерства оборони Латвії Ейнарсу Вайводсу — домовитися про укладання контракту з сумнівною приватною фірмою на постачання пального для військово-морського флоту. За цим контрактом держава платила за бензин таку саму ціну, яка була встановлена на міських заправках. Хоча зрозуміло: якби, додержуючися правил, для фірм оголосили конкурс на отримання державного замовлення на пальне, бензин військовим і морякам обійшовся б значно дешевше.

Коли стало відомо про цей факт, глава латвійського уряду Андріс Шкеле заявив, що втратив довіру до міністра оборони. Пану Крастиньшу дали три доби, щоб звільнити з роботи свого держсекретаря, розірвати горезвісний контракт з приватною фірмою та передати справи міністру юстиції, який нині тимчасово керує й міністерством оборони.

Андрейс Крастиньш тепер працює в парламенті: його було обрано депутатом ще до того, як він став міністром.

Ханой. В'єтнамська дівчина.

Фото Віталія СУДДІ.

Хроніка. Факти. Події

● *Вашингтон*

Вирішувати нам або вирішать за нас

Як повідомила авторитетна в американських військово-політичних колах газета «Діфенс ньюс», офіційні особи у США побоюються, що Україна може почати продаж своїх балістичних ракет іноземним замовникам. Тому у Вашингтоні, пише газета, недвозначно заявили, що якщо Київ не відмовиться від намірів будувати ракети, то США перешкодять приєднанню України до режиму нерозповсюдження ракетних технологій. Як відомо, ми хочемо приєднатися до міжнародного режиму контролю над ракетною технологією, оскільки такий крок істотно розширив би наші конкурентні можливості на ринку комерційних запусків космічних літальних апаратів.

Згідно з принципами режиму нерозповсюдження ракетної технології, країни світу розподіляються на ті, у яких ракети є, й ті, у яких їх немає. Перші, включаючи Росію, США, Китай, можуть бути учасниками режиму і водночас продовжувати будувати балістичні ракети. Іншим (наприклад, ПАР чи Бразилії) ракети будувати заборонено. Тепер до таких країн потрапила й Україна, хоча наша країна має могутній ракетобудівний потенціал, успадкований ще від Радянського Союзу. Один з американських політиків, ім'я котрого газета не називає, сказав про нас: «Якщо вони хочуть почати з чистого аркуша, як цілком нова країна, то мусять приймати й наслідки цього. Зрозуміло, це дискримінація, але нерозповсюдження саме й означає, що комусь доводиться казати «ні».

Проте українські офіційні особи продовжують твердити, що наша країна має право виробляти будь-які види зброї, які заборонено, включаючи ракети. Нещодавно секретар Ради національної безпеки та оборони Володимир Горбулін заявив: «Україна не відмовляється від думки мати стратегічні ракети. Вона була, є і буде ракетно-космічною державою».

● *Оттава*

У Канаді правитимуть ті самі...

Ліберальна партія Канади здобула перемогу на виборах до канадського парламенту, і її лідер, нинішній прем'єр-міністр Канади Жан Кретьєн, сформує новий однопартійний уряд цієї країни. Згідно з попередніми підрахунками голосів, ліберали одержать у парламенті 155 місць з 301. Другою за чисельністю фракцією в канадському парламенті стануть реформісти (праве крило). Не дуже вдало на виборах виступив сепаратистський Квебекський блок, що виставляє своїх кандидатів лише у франкомовній провінції Квебек.

Зараз блок одержав у парламенті менше місць, ніж минулого разу.

● *Париж*

... А у Франції — новенький

У результаті перемоги соціалістів на виборах у Франції новим прем'єр-міністром країни став лідер Соціалістичної партії Лionель Жюспен. Віднині президент країни Жак Ширак, який представляє праві політичні сили Франції, змушений співробітничати з «лівим» прем'єром. Паризькі газети пишуть, що французьке суспільство розділено на два табори: одні (праві) — стривожені, а інші (ліві) — сповнені надій на майбутнє.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Ратифікація чи референдум — що виберуть у Бухаресті?

(Початок на 1-й стор.).

Отже нині Україна має договори, у яких закріплено непорушність кордонів і проголошено відсутність територіальних претензій тепер і зазіхань на її території у майбутньому з усіма своїми сусідами (раніше деякі, сказати б, сумніви виникали щодо Росії та Румунії). Наступним кроком в українсько-румунських відносинах має стати владнання проблеми розмежування морського шельфу в районі острова Зміїний, тобто вироблення відповідної двосторонньої угоди, а також укладення угоди про режим держкордону.

Щодо «великого» політичного договору, то його потрібно ще ратифікувати. Очевидно, проблем із ратифікацією не має бути у Верховній Раді. Трохи інша ситуація у Бухаресті, де занадто багато прихильників ідеї «великої Румунії». Підписання договору (безперечно, сміливий, зважаючи на кількість бажаючих поспекулювати на темі «втрачених територій», крок із боку румунського керівництва) викликав зливу критики від керівників різних політичних партій, серед них і досить впливових, які мають чимало представників у парламенті. Можна назвати хоча б три значні політичні сили: Партію соціальної демократії Румунії (очолювану колишнім президентом Іоном Ілієску), Партію національної єдності румун та партію «Романія Маре» («Велика Румунія»). Разом вони мають 128 представників у Палаті депутатів румунського парламенту (із 343) та понад 50 — у Сенаті (зі 143). Отже, опозиція досить потужна. На підписанні договору, до речі, представники опозиційних партій були відсутні, натомість у Бухаресті й Констанці відбулися маніфестації протесту. Ще раз пролунала популярна серед противників владнання українсько-румунських відносин думка: «Відмова Румунії від Північної Буковини, Південної Бессарабії, краю Герца та острова Зміїний — надмірна ціна за приєднання до НАТО». Апологети ідеї «історичних територій» вимагають проведення у Румунії референдуму про доцільність укладення базового політичного договору з Україною.

А остаточне закриття теми українсько-румунських непорозумінь потребує саме ратифікації договору румунським парламентом: щоб уникнути спекуляцій та непорозумінь у майбутньому. Бо маємо один показовий приклад. У полеміці про належність острова Зміїний румунська сторона висувала цікавий, сказати б, аргумент: Протокол про уточнення проходження румуно-радянського кордону від 1948 року (згідно з яким було закріплено «радянську» належність Зміїного) не ратифіковано, мовляв, румунським парламентом і тому він нечинний. Той документ, власне, і не потребував ратифікації, але факт доводить: лише маючи ратифікований румунським (та й нашим) парламентом договір, Україна може почуватися зовсім спокійно.

Утім, прагматиків, які розуміють важливість встановлення добросусідських відносин з Україною, в Бухаресті теж чимало. Принаймні, їх більшість у парламенті, отож можна сподіватися на краще. А перспективи у справді добросусідських відносинах між Україною та Румунією величезні: це й економічне співробітництво, і політичні вигоди для обох сторін. Для Румунії, зокрема, це вступ до НАТО у першій черзі. «Україна, — заявив у Констанці Леонід Кучма, — вітала б, якби Румунії це вдалося».

Вл. інф.

Наука

Шукає професор роботу

Два погляди на одну проблему

ВАЛЕНТИН ДЕГТЯРЬОВ працює в державному відкритому акціонерному товаристві «Науково-дослідний інститут гірничої механіки ім. М. М. Федорова» майже 35 років. Як прийшов сюди за розподілом після політехнічного, так і досі. Тут, в інституті, захистив кандидатську, потім — докторську, очолив лабораторію пневмоустановок. І ось тепер не при справах. Як, утім, і всі співробітники лабораторії.

Погляд перший: з позиції підлеглого

— Цього року лабораторія не отримала для наукових розробок жодної гривні, — каже Валентин Іванович. — Хоча дві наші роботи ввійшли до цільових комплексних програм розвитку вугільної галузі. Та й сам інститут певні бюджетні кошти отримав, які директор поділив на свій розсуд. Поцікавився: чому нас обминули? Директор киває на міністерство. Мовляв, мізер нам дали.

Поїхав професор до Мінвуглепрому. Ну, гаразд, запропонував він міністерським чиновникам, немає бюджетних грошей — дайте технічний кредит. А після запровадження наших розробок на вугільних підприємствах ці гроші з лихвою повернуться у вигляді заощадженої енергії. Не погодилися.

Тоді В. Дегтярьов запропонував ще один варіант, щоб зрушити справу з «мертвої точки». Донецькі вчені допомагають холдинговій компанії або окремим шахтам істотно знизити споживання електроенергії (і лабораторія вже має сучасні розробки в цьому напрямі), а тих 15 або 20 відсотків (уже як вийде!) заощаджених коштів віддають донецьким ученим. Як оплату. Але професору відповіли, що за споживану електроенергію шахти розраховуються не грошима, а вугіллям. Що ж тоді виходить? Брати зароблене вугіллям, а потім шукати на нього покупця? Даруйте! Зовсім не наукова це справа.

— А коли немає грошей і не передбачається, тоді дайте нам змогу самим шукати спонсорів або інвесторів, розв'яжіть нам руки, — каже В. Дегтярьов. — Тобто дайте можливість лабораторії працювати самостійно. Скажімо, приватизувати її або знайти якийсь інший прийнятний шлях. Адже люди практично опинилися без роботи, без засобів до існування. Ще повністю з нами не розрахувалися навіть за минулий рік. А цього року видали двічі чи тричі по 15—20 гривень — і живи, як хочеш! А майже в кожного сім'я, діти.

Тим паче, що лабораторія пневмоустановок, як стверджує її керівник, дарма хліба не їсть. Зокрема, вчені запропонували вугільникам принципово новий теплообмінний апарат, що дає змогу до 70 відсотків енергії, яку споживають турбокомпресори (а без них не може працювати шахта), повертати у вигляді тепла. Вже випробували свої розробки, проводячи різні експерименти. В тому числі й на одній із шахт у Горлівці. Мало того, з допомогою апарата, розробленого донецькими вченими, місцеві гірники гріють воду в лазні. Отже, і компресор працює, і тепло зберігається. Але це тільки початок.

Є й інші конкретні пропозиції, пов'язані з істотною економією енергії. Скажімо, з допомогою вакуумування простору, де обертається ротор компресора, змусити працювати агрегат протягом години-півтори під час перемикин з відключенням електроенергії. Адже згідно з інструкцією компресор на шахті має працювати постійно, без відключення.

— Від нашого начальства я тільки й чую: їдьте на шахти і там домовляйтеся, — каже В. Дегтярьов. — Але дозвольте! Гірникам потрібна зараз конкретна робота, втілена в щось матеріальне. І негайно. За наукові експерименти вони не платитимуть.

До речі, кілька таких договорів наша лабораторія раніше уклала. Але там, на шахтах, треба і щось виточити, і щось витягнути... І з допомогою самих розрахунків цього не зробиш. Потрібна підтримка з боку інституту. А мені тепер дорікають, що я нічого не зробив. Інакше, ніж єзуїтство, я це назвати не можу.

Погляд другий: з позиції керівника

Як повідомили нашому кореспондентові в дирекції АТ «Науково-дослідний інститут гірничої механіки ім. М. М. Федорова», для нормального функціонування цієї наукової установи треба щонайменше мільйон гривень на рік. Мінвуглепром через брак грошей у бюджеті профінансував 7 робіт із 12 на суму 100 тисяч гривень, що становить лише десяту частину потрібних коштів. Це роботи, які вже виконувалися торік і перейшли на цей. Вони не потребують великих затрат на відрядження, оплату послуг інших організацій, проведення великих випробувань на шахтах...

Перехідних робіт у лабораторії В. Дегтярьова, як стверджують в акціонерному товаристві, не було. А запропоновані колективом нові роботи в цільових комплексних програмах — досить трудомісткі, потребують фінансування в розмірі 400 тисяч гривень — Мінвуглепром не розглядав узагалі.

— Договорів з підприємствами на 1997 рік лабораторія не уклала. Жодного, — каже заступник директора з наукової діяльності АТ «Науково-дослідний інститут гірничої механіки ім. М. М. Федорова» В. Мялковський. — Отож і залишилася без фінансування, хоча зарплату її співробітникам нараховують. Таке саме становище було й торік. Від лабораторії до інституту не надійшло жодної копійки. (До речі, сьогодні інститут — госпрозрахункова організація, і його фінансування здійснюється, як стверджує керівництво, не з бюджету, а через договори, що їх укладають з підприємствами вугільної промисловості та інших галузей. — **Прим. авторів.**)

— Інститут, — веде далі В. Мялковський, — надав лабораторії необхідні приміщення, обладнання та випробні стенди для проведення наукових досліджень, оплачує рахунки за споживані нею електроенергію та тепло. Нині в основному всі інститутські лабораторії забезпечено необхідним фінансуванням за госпдоговорами. Вважаємо, що й панові Дегтярьову треба докласти зусиль і укласти договори на суму, що забезпечить нормальне функціонування лабораторії, якою він керує.

Валентин Іванович переконаний: якщо колектив лабораторії отримає свою частку з інститутського майна, стане юридично самостійною одиницею, то вихід із несприятливої ситуації, що склалася, вчені обов'язково знайдуть. «Але я буквально по колу бігаю вже більш як рік — і жодного результату, — не приховує розчарування В. Дегтярьов. — Так, кажуть мені у Фонді держмайна, в принципі, ви можете відокремитися — закон цього не забороняє. Те саме доводилося чути і від юристів Мінвуглепрому. Мовляв, викуповуйте лабораторію, відокремлюйтеся за альтернативним планом — хто вам заважає? Але в інституті про таке й слухати не хочуть».

Утім, у розмові з кореспондентом «ГУ» заступник директора з наукової діяльності акціонерного товариства В. Мялковський прохопився, що нині вже проводять роботи з приватизації цієї наукової установи.

Може, й справді Валентинові Івановичу і всьому колективу лабораторії пневмоустановок недовго чекати, щоб працювати в нормальних умовах.

І, звісно, нормально жити. Як і належить професорові, який хоче працювати й уміє працювати, в цивілізованому світі.

Ліна КУЩ,
Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.
Донецька область.

Вітчизняний стиль

Лиття — річ тонка

і з технологічної, і з ринкової точки зору

І З ЛИВАРНИХ заготовок, відомо, починається все: від автомобілів до швейних машин і водопровідних кранів. Незважаючи на таку універсальність, за нинішніх умов, коли багато промислових підприємств простоює, непросто вижити і ливарному виробництву: одні скорочують випуск виробів, інші зовсім зупиняються. І ось дізнаюся про таку поодиноку на сьогодні новину: у відкритому акціонерному товаристві «Науково-дослідний інститут спеціальних способів лиття» (ВАТ «НДІСЛ») збільшили заробітну плату, яка й до цього була не тільки вищою за середньообласні показники в промисловості, а й сплачувалася, на відміну від більшості підприємств, регулярно. Отже, непогано живеться ливарникам? З цього запитання і розпочалася наша розмова з головою правління ВАТ «НДІСЛ», кандидатом технічних наук Олександром Миколайовичем САГУРОЮ.

— Я б так однозначно не стверджував, навіть навпаки — важко, як і всім, живеться. Але на «плаву» тримаємося. І зарплату, дійсно, підвищили. Щоправда, не всім і неоднаково — кому на 10, 20 і навіть 30 відсотків, а декому залишили стару — залежно від внеску до загальної справи. На багато чого не вистачає коштів, але на такий крок пішли: праця, а тим більше ефективна, має відповідно оплачуватися. Та й досвідчені кадри, не будемо лукавити, на виробництві треба тримати.

— **Теоретично все це, звичайно, правильно. Але вам, Олександре Миколайовичу, не гірше за мене відомо: далеко не кожному вдається так діяти на практиці.**

— Кілька років тому нам удалося відстояти ідею об'єднання інституту і дослідного заводу, і це — один із найважливіших чинників порівняно нормальної роботи нашого АТ, в якому, до речі, контрольний пакет акцій належить трудовому колективові. Як показує практика останніх років, ці дві структури були самостійними юридичними особами. В результаті їхнього об'єднання, що далося зі значними труднощами, з одного боку, забезпечили сучасні наукові конструкторські розробки, з іншого — налагодили на їхній основі конкурентоспроможне виробництво, яке швидко пристосовується до запитів споживачів. Цьому сприяє також те, що кожну лабораторію переведено на госпрозрахунок. Колектив сам собі, так би мовити, «заробляє на життя». Якщо, трапляється, тимчасово немає замовлень або грошових надходжень — нічого: правління АТ виділяє лабораторії із загальних коштів щось на зразок безпроцентного кредиту, який вона зобов'язана повернути за місяць-другий. Це дуже важливий момент: лабораторії дають заводу свої розробки, в основі яких — замовлення споживачів. Завод виробляє і реалізує вироби, одержує прибуток. Ми його пускаємо на всілякі потреби, в тому числі в обіг, на кредити тим самим структурним госпрозрахунковим підрозділам. Таким чином, виручаючи одне одного, і виживаємо.

— **Так, але замовлення, вони є?**

— Наш інститут вважався унікальним: за його розробками випускали обладнання для багатьох підприємств — від автомобільних велетів до малих ливарень ремонтних цехів — в усіх регіонах величезної країни. Були постійні держзамовлення, регулярно надходили кошти. А зараз, зрозуміло, ситуація докорінно змінилася. Акціонери приватизованого підприємства самі мають шукати собі замовлення, налагоджувати відносини зі споживачами. Що ми й робимо. Для цього створили, зокрема, відділ маркетингу, використовуємо рекламу, виставки, налагоджуємо нові зв'язки. Орієнтир, передусім — на Україну. Співробітничаємо з багатьма підприємствами Харкова, Києва, Кіровограда, Львова, Білої Церкви, Нікополя, Одеси, звичайно, інших промислових центрів.

Багатьох приваблює універсальність нашої діяльності — АТ може надати досить широку палітру послуг: від розробки технології лиття, випуску оснащення і ливарного обладнання до виробництва і механічної обробки готових відливок найрізноманітнішого призначення. НДІСЛ виробляє відливки із багатьох ливарних сплавів. Особливий інтерес становить лиття із надміцного чавуну. В цій галузі ми, безперечно, лідери в Україні. Значних успіхів досягли і в освоєнні різноманітного лиття із бронзи і алюмінієвих сплавів. Причому продукція конкурентоспроможна і порівняно недорога. Ось деякі цифри: одна тонна лиття із сірого чавуну, виробленого в сучасних електропечах, обходиться замовнику в 120—1650 гривень, із надміцного чавуну — 1350—1700, бронзи — 3500—6000, алюмінію — 3000—6000 гривень. Це значно менше, ніж у багатьох наших конкурентів. Ми беремося за найрізноманітніші замовлення — невеликими і великими партіями, на вже освоєні вироби і зовсім нові, унікальні, від простих до найскладніших.

Окремо треба сказати про виробництво профільних заготовок із сірого і надміцного чавуну, які випускаються способом безперервного лиття. Вони з великою ефективністю замінюють чавунне лиття в піщані форми, сталевий прокат і бронзу, їх успішно використовують для виготовлення корпусів гідророзподілювачів, циліндрів, фланців, полумуфт, втулок, пальців, напрямних, кришок, багато іншого. Виробляємо міцні, без ливарних дефектів, гарно оброблені порівняно дешеві профілі різного перетину. Своєрідна «родзинка» нашого виробництва — лиття за газифікованими моделями. Застосовуючи його, маємо можливість швидко, без тривалої підготовки ливарного оснащення, виконати замовлення всього на кілька заготовок із будь-якого ливарного сплаву, і цим охоче користуються багато наших замовників, особливо ремонтники. Освоїли відцентрове лиття чавунних і бронзових втулок. Цю продукцію ми поставляємо багатьом ремонтним підприємствам автотракторної і сільськогосподарської техніки. Широко використовуємо як сировину брухт і стружку бронзи. За необхідності здійснюємо чорнову обробку відливок. Досвід, нагромаджений за кілька десятиріч, знадобився в експлуатації дільниці алюмінієвого лиття. На ньому виробляємо різні відливки всіма відомими способами. При цьому також використовуємо алюмінієвий брухт для переплавлення.

— **Заслуженою повагою і попитом, пригадується, користувалось обладнання розробки і виробництва НДІСЛ. Як справи в цій сфері зараз?**

— Ми істотно змінили номенклатуру виробництва обладнання. Зробили ставку на невеликі агрегати. Останнім часом постачаємо замовникам **автомати для лиття автомобільних поршнів, кокільні напівавтомати для виробництва складних відливок із мідних сплавів для сантехнічних та інших виробів, установки відцентрового лиття, для оболонкових форм, лиття під низьким тиском та ін.**

— **Попит на ваші вироби є, а гроші надходять?**

— Неплатоспроможність багатьох підприємств, звичайно ж, дається взнаки. Є такі, хто нам винен, і значні суми — багато місяців і навіть по кілька років. Але прагнемо мати справу, зрозуміло, з тими, хто ритмічно працює і хто має кошти. Йдемо досить часто на бартер з метою продажу виробів, що надійшли за нашу продукцію, розширюємо реалізаторську мережу. Одне слово, працюємо із замовниками-споживачами диференційовано. Лише в такий спосіб, вважаємо, за ринкової стихії свою «нішу» і можна знайти.

Інтерв'ю взяв Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Відкрите акціонерне товариство «Хорольський механічний завод»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 18 липня 1997 р. о 13-й годині за адресою: Хорол Полтавської області, вул. Леніна, 106.

Реєстрація учасників зборів з 8.00 до 11.00.

Порядок денний:

1. Внесення змін і доповнень до статуту ВАТ «Хорольський механічний завод».
2. Звіт голови правління про результати діяльності товариства за 1996 р.
3. Звіт ревізійної комісії про результати фінансово-господарської діяльності за 1996 р.
4. Вибори керівного складу товариства.
5. Різне.

При собі мати документ, який засвідчує особу, доручення на право голосування (для представників акціонерів). Із проектом документів, пов'язаних із порядком денним зборів, можна ознайомитися в робочі дні у ВАТ «Хорольський механічний завод».

Телефон для довідок 9-12-04.

Загублений статут учбово-виробничого підприємства № 2 УТОС, зареєстрований рішенням виконкому Печерської районної ради народних депутатів від 31.12.91 р. (№ 1396), вважати недійсним.

МП «ВЕСТА-ТЕСТ» сообщает о прекращении своей деятельности. Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Адрес предприятия: Киев, Дегтяревская, 36, тел. 213-39-64.

Інформація ВАТ «Будматеріали»

Повна назва емітента — Відкрите акціонерне товариство «Будматеріали».
Код ЕДРПОУ — 00290995.
Державна реєстрація товариства проведена Білоцерківською міською Радою народних депутатів 6 червня 1995 року, номер рішення 00290995.
Юридична адреса емітента: 256400, Київська область, м. Біла Церква, вул. Київська, 52.
Телефони: 5-23-85, 5-23-84.
Телефакс: 5-23-85.
Основні види діяльності: випуск керамічної цегли та інших будівельних матеріалів, надання послуг організаціям та населенню України, посередницька та торговельна діяльність, гірничодобувна діяльність.
Кількість акціонерів — 323 чол.
Чисельність працівників — 145 чол.
Статутний фонд ВАТ «Будматеріали» складає 10790 грн., який поділено на прості іменні акції в кількості 14386 шт. Привілейованих акцій немає.
Останні збори акціонерів у 1996 році були проведені 27 листопада.
Послугами торговця цінними паперами ВАТ «Будматеріали» не користується.
Доходи за цінними паперами за 1996 рік не виплачуватимуться.

Основні фінансові показники.

ПОКАЗНИКИ	РІК звітний	РІК попередній
1. Виручка (валовий доход) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за вирахуванням державного регулювання цін, ПДВ та акцизного збору	2155,3	1361,1
2. Балансовий прибуток	64,3	62,1
3. Всього в її активах балансу	деб. 55,1	297,9
4. Всього зобов'язань	кред. 309,7	1089,4
5. Статутний фонд	10,8	4,8
(довідково: номінальна вартість акцій грн.)	0,75	0,75
6. Нерозподілений прибуток грн.	—	—
7. Прибуток, що припадає на одну просту акцію	4,47	9,72
8. Дивіденди сплачені на одну просту акцію грн.	—	0,55

Голова правління ВАТ «Будматеріали А. В. Данилевич.

Арбітражний суд Полтавської області (314000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) порушив справу № 586/36 про банкрутство колгоспу «Іскра» (Полтавська обл., Полтавський р-н, с. Нестеренки, р/р 400605, центральне відділення АК АПБ, Полтава, МФО 331489). Майнові вимоги кредиторів приймаються у місячний термін.

Арбитражный суд Запорожской обл. 26.12.96 возбудил дело № 5/3-54 по заявлению ГНА в Шевченковском районе города Запорожья о признании банкротом ООО «Маро» (330068, Запорожье, улица 8 Марта, дом 26/3; р/с 467689 в КБ «Металлург», МФО 313582, код ОКПО 23284626, Запорожье).

Кредиторам и возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента публикации объявления по адресу: 330001, Запорожье, улица Шаумяна, дом 4, Арбитражный суд Запорожской области.

Арбітражний суд Вінницької області (287100, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) порушив 7 березня 1997 року справу № 45/2 про визнання банкрутом племптахорадгоспу «Писарівський». Юридична адреса: 287126, с. Писарівка Вінницького району Вінницької області. Розрахунковий рахунок 000406508 у Вінницькому відділенні банку «Україна», МФО 302463. Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються у місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за заявою Дарницької податкової адміністрації у Дарницькому районі Києва порушив справу № 4/111 про визнання ТОВ «Пальмер» банкрутом (юридична адреса: Київ, вул. Санаторна, 18, кв. 154, р/р 467425 у Дніпровській філії АКБ «Таврія», МФО 320456).

Претензії кредиторів та заяви санаторів надсилати протягом місяця з дня опублікування об'яви.

Арбітражний суд Тернопільської області (280001, Тернопіль, вул. Кн. Острозького, 14а) порушив справу № 672/6 про банкрутство спільного підприємства Борщівська міжрайонна база Тернопільської обласної спілки споживчих товариств (юридична адреса: 283650, Тернопільська обл., Борщів, вул. Федьковича, 2; банківські реквізити: р/р 460219 у філіалі банку «Тернопіль-кредит», Борщів, МФО 338578).

Заяви кредиторів та санаторів подавати до арбітражного суду в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Львівської області (290010, м. Львів-10, вул. Личаківська, 81) порушив справу № 2/1028 про визнання банкрутом приватного підприємства «Триес» (юридична адреса: 290068, м. Львів-68, вул. Г. Мазепи, 11а/56, р/р 2468100 в ЛФКБ «Приватбанк».

Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Державна податкова адміністрація в Корсунь-Шевченківському районі повідомляє: арбітражний суд Черкаської області (Черкаси, вул. Шевченка, 307) порушив справу № 763а/8 про визнання банкрутом Набутівського цукрового заводу (258530, с. Набутів, Корсунь-Шевченківський район, Черкаська область; розрахунковий рахунок 000404202, МФО 354422 у Корсунь-Шевченківському відділенні Промінвестбанку).

Арбітражний суд Кіровоградської області порушив справи про банкрутство:

— малого приватного підприємства «Анкілон» (Кіровоград, вул. Тельмана,1; р/р 001468184 в АБ «Інко», код 22211051), справа № 365/3;

— україно-чеського товариства «Адоп» (Кіровоград, вул. Автомобілістів,3; р/р 4467808 ОД АКБ «Україна», код 23225859), справа № 364/3;

— малого підприємства «Альтаїр» (Кіровоград, вул. Г. Сталінграда,3/163; р/р 468830 ОД АКБ «Україна», код 13760592), справа № 366/3;

— виробничо-комерційного приватного підприємства «Мідіанна» (Кіровоград, вул. Куроп'ятника,27, кв.95; р/р 002468943 в Укрсоцбанку, код 13764615), справа № 383/3;

— товариства з обмеженою відповідальністю «Престиж-авто» (Кіровоград, вул. Уфімська, 14а, кв.104; р/р 001467185 в АБ «Інко», код 13768754), справа № 384/3.

Майнові вимоги кредиторів подавати до Кіровоградського арбітражного суду (вул. Луначарського,29) протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Державна податкова адміністрація у м. Кременчук Полтавської області повідомляє, що Арбітражним судом Полтавської області порушено справу № 431/36 про банкрутство малого приватного підприємства «Німекс» (юридична адреса: Кременчук, вул. Леніна, 27, кв.29; р/р 468274 у Кременчуцькому відділенні «Полтава-банк», МФО 331423).

Претензії кредиторів і заяви санаторів подавати до арбітражного суду (Полтава, вул. Зигіна,1) протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Державна податкова адміністрація в м. Южноукраїнську Миколаївської області повідомляє, що Арбітражний суд у Миколаївській області порушив справи про банкрутство:

—№ 560/4 від 08.04.97р. АТЗТ «Екопром» (Южноукраїнськ, б-р. Шевченка, 6-115; розрахунковий рахунок 000467150 в Южноукраїнському відділенні АК Промінвестбанку, МФО 326427);

—№ 561/4 від 08.04.97 р. ВКФ «Архітектура і технологія» (Южноукраїнськ, вул. Комсомольська, 3; розрахунковий рахунок 000644070 в Южноукраїнському відділенні Промінвестбанку, МФО 326427);

—№ 652/4 від 08.04.97 р. МКП «Атлант» (смт. Арбузинка Миколаївської області, вул. Верхня, 6; розрахунковий рахунок 0000468706 в Южноукраїнському відділенні Промінвестбанку, МФО 326427).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймає Арбітражний суд у місячний термін із дня опублікування оголошення за адресою: Миколаїв, пл. Леніна, Адміністративний будинок обласної ради.

Арбітражний суд Одеської області (270032, Одеса, пр. Шевченка, 4) порушив справу № 12/6-Б про визнання банкрутом орендного підприємства «Світлячок» (юридична адреса: 270000, Одеса, вул. Нескучна, 24, р/р 602837 в Одеській дирекції УСБ, МФО 328016).

У номер

● *Луцьк*

Крадемо, братці, крадемо...

Перевірками, що їх провели в агропромисловому комплексі Волинської області працівники обласної прокуратури, виявлено грубі порушення щодо збереження майна. Наприклад, торік у цій сфері економіки скоєно 1066 злочинів, з них 255 розкрадань державного та колективного майна. У 1997 році кількість злочинних посягань у сільському господарстві порівняно з відповідним періодом 1996 року зросла на 30 відсотків. Завдані матеріальні збитки не завжди відшкодовуються за рахунок винних осіб, а часто-густо списуються на затрати виробництва. Найбільше втрат допущено у тваринництві через незадовільне утримання худоби та її падіж.

За послаблення контролю, недостатню вимогливість до підлеглих і керівників підвідомчих підприємств та організацій начальника управління сільського господарства та продовольства Волинської облдержадміністрації Вадима Науменка попереджено про неповну службову відповідність. Та чи поліпшаться від того справи в агропромисловому комплексі Волині?

● *Дніпропетровськ*

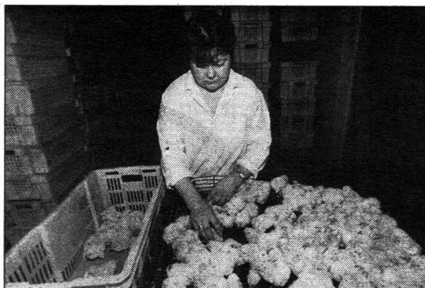
Пристрасті в склянці чистої води

Уже не вперше в Дніпропетровську проходить всеукраїнська науково-практична конференція з проблем очищення і доочищення питної води. Знову місто влаштовує й виставку засобів і пристроїв, призначених для знезаражування води, котру ми споживаємо. Як каже винахідник відомих побутово-харчових водоочисних систем «Аквілегія», доктор хімічних наук Віктор Гевод, у нас є тут досягнення й розробки світового рівня. Проблема полягає швидше в їх кволій реалізації через фінансові труднощі. Тому не випадково, що одне з рішень конференції — домагатися прийняття в Україні закону про питну воду.

● *Львів*

Відкинули ратиці

В урочищах Тарнавка і Границя, що неподалік від села Нагуєвичі Дрогобицького району, виявлено значну кількість туш корів, що вже гниють. Поки вони були припорошені снігом, ніхто не здогадувався про злочинну халатність. Коли пригріло весняне сонце та дався взнаки сморід, місцеві жителі вдарили на сполох, і на місце виїхала компетентна комісія, яка має «вирахувати» винуватців злочину та причини падежу худоби.

Курчат восени рахують, а гроші — щодня

Птахівництво

Вантаж на борту літака, що наприкінці квітня приземлився в Донецькому аеропорту, був дещо незвичайним: в ньому до Амвросіївської птахофабрики подорожували 100 тисяч курчат з Угорщини. Як не прикро палким прихильникам вітчизняного виробника, але в області двоє із трьох курчат, посаджених на вирощування, мають іноземне походження.

Втім, у патріотів з'явилися підстави для оптимізму. Як повідомив генеральний директор відкритого акціонерного товариства «Донецькптахопром» Володимир Коба, незабаром до складу АТ увійде Чкаловський племрепродуктор, розташований на території області. Тож з'явиться можливість вирощувати реммолодняк у необхідній кількості — а це майже 3 мільйони голів.

Вирішальну роль зіграли мотиви економічні, а не ідеологічні: один літак із курчатами коштує 14 тисяч доларів, це істотно позначається на ціні.

За виробництвом яєць Донецька область посідає перше місце в Україні, пташиного м'яса — друге. Вперше за останніх п'ять років досягнуто небаченої продуктивності — 78 відсотків.

Однак якщо селяни й відчувають запаморочення, то не від успіхів, а від падіння обсягів виробництва.

— У 1989 році об'єднання «Донецькптахопром» давало 910 мільйонів штук яєць і... мало проблеми зі збутом продукції, — згадує голова Донецької обласної ради Іван Пономарьов. — У 1996-му виробництво і яєць, і пташиного м'яса скоротилося втричі. А це — одна з галузей, де виробництво було поставлене на індустріальний грунт.

Якщо торік в об'єднанні налічувалося вісім збиткових господарств, то сьогодні — вдвічі більше.

Лише 7 підприємств (торік їх було п'ятнадцять) отримали прибуток від реалізації.

Та господарство від господарства різниться. КСП «Правдинська птахофабрика», наприклад, зуміло закінчити перший квартал із 26-відсотковою рентабельністю. Не пасують задніх птахофабрики «Новоазовська», «Первомайська», «Ближня», «Зугреська», «Пролетарська», «Амвросіївська».

Керівник останньої Валерій Яваєв на запитання «Як часто у вашому КСП виплачується зарплата?» відповів цілком серйозно: «Щомісяця». Відповідь не видається самовпевненою, коли знайомишся із господарством ближче.

Кілька років тому на Амвросіївській птахофабриці організували фірмову торгівлю. Нині це 14 магазинів, які щомісяця приносять близько 6 тисяч гривень чистого прибутку. В торгівельній мережі — не лише весь асортимент продукції фабрики, а й різноманітні товари, одержані на бартер, від майонезу до дитячих іграшок. Націнка мінімальна — 6,6 відсотка, тож жива копійка надходить до каси підприємства щодня. Є тут невеличкий консервний цех, аргументи на користь якого досить вагомі: консерви приносять до 30 відсотків рентабельності, тоді як свіже м'ясо доводиться продавати за ціною, нижчою собівартості. Ось так амвросіївські селяни опановують науку рахувати і торгувати.

Середня зарплата на «Амвросіївській» становить 123 гривні. Плюс 60 яєць і три курки за 40 відсотків собівартості кожному із 420 робітників щомісяця. Плюс продовольчі набори до свят. Щоправда, тут Валерій Яваєв зітхає: адже натуроплата податком обкладається все одно. Як би там не було, а бажаючих тут працювати вистачає — за браку вакансій.

Розвиток птахівництва в області останнім часом в центрі уваги. Завдяки цьому і вдалося зберегти ці господарства. За три роки на птахофабриках області завдяки новим технологіям кількість робочих місць подвоїться. Імовірно, що декому з учорашніх гірників і вдасться спіймати свого «птаха щастя».

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Між іншим

НЕ БУДЕ ПОЛОГІВ БЕЗ ВАГІТНОСТІ

Вже кілька років ВО «Рівнесільмаш» ось-ось має «завагітніти» зернозбиральним комбайном. Потужне, але безплідне, мов ялова корова, підприємство то з датчанами та шведами збиралося «взяти шлюб», то з німцями. Тобто створити спільне підприємство, аби «виродити» степовий корабель.

Нарешті, схоже, крига скресла. Директор «Рівнесільмашу» пан Кочмар повідомив у пресі, що одержано згоду Антимонопольного комітету на створення спільного українсько-німецького закритого акціонерного товариства, на якому і складатимуть зернозбиральні комбайни. Селяни з цього приводу кажуть «гут». Тільки б, додають, завзяті чиновники знову не підсунули партнерам «протизаплідні засоби».

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Земельна реформа

Пай. І не на папері

У житті вчорашніх членів спілки «Незалежна Україна», що в селі Кінецьпіль Первомайського району, сталася подія, покликана круто змінити їхню долю.

— Селяни, — розповідає керівник обласного Центру з реструктуризації колективних сільгосппідприємств Володимир Полоз, — першими на Миколаївщині одержали не просто сертифікати, а земельні ділянки. А разом з тим — реальне право вибору, як їм, ставши власниками земельних і майнових паїв, надалі господарювати. Водночас подія засвідчила: і за нинішніх умов можна і треба проводити реформи на селі, домагатися завершення реструктуризації господарств. Бо ж дехто все відкладає цю справу до «кращих часів».

Важливо, що члени недавньої селянської спілки, а загалом їх 203 чоловіки, прагнуть зберегти технічний потенціал господарства, створюють сільгосппідприємства ринкового типу, впроваджують поміж себе приватно-орендні стосунки.

Оптимальні підходи щодо реструктуризації допомогли знайти українські та американські фахівці, зокрема — американської консалтингової корпорації РОНКО. Підсумком їхньої спільної з комісією з реструктуризації господарства роботи стала церемонія вручення державних актів на право приватної власності на землю. Надаючи неабиякого значення події, у ній взяли участь представники облдержадміністрації, Державного комітету із земельних ресурсів України, Агентства з міжнародного розвитку (США), розробники проекту реструктуризації спілки «Незалежна Україна».

Промовці зійшлися на думці: крига скресла, добрий приклад селян Кінецьполя — лише початок, слід сподіватися більш рішучого просування реформ у селянських господарствах. І не лише Миколаївщини. Саме такі зміни й наблизять потім «кращі часи».

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаївська область.

Врожай-97

Невигідні вигідні овочі

Сім господарств, які входять до об'єднання «Черкасиплодоовочпром», посіяли нинішньої весни п'ять тисяч гектарів городини. Це на тисячу менше, ніж торік. Особливо скоротилися посіви зеленого горошку, капусти, цибулі, а редису не сіяли зовсім.

—Господарствам невигідно вирощувати ці культури, — розповів головний агроном «Черкасиплодоовочпрому» Юрій Чверкалюк. — Аби держава дотувала закупівлю якісного насіння овочів, тоді б ще був сенс братися за городництво. А так нині ця справа, як не крути, — збиткова. У КСП не вистачає коштів, аби закупити насіння, засоби захисту рослин, міндобрива. Коли й вдається з великими потугами виростити продукцію — її не беруть магазини. Через торговельні накрутки вона стає дорожчою, ніж на ринку.

Сьогодні на черкаському центральному ринку можна побачити яблука з Польщі, виноград з Ізраїлю, огірки і томати з Угорщини, редис із Молдови. Трохи пізніше з'явиться на ринку приватний торговець овочами і фруктами. Він, головно, й забезпечить потребу населення у цій продукції. Але хто постачатиме вітамінну продукцію в школи, дитсадки, лікарні, де і восени овочевий салат у постійному дефіциті?

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Спорт

Звідусіль

Футбол. У ці дні на динамівській базі в Кончі-Заспі національна збірна України веде підготовку до відбіркового матчу чемпіонату світу проти збірної Німеччини, який почнеться 7 червня о 21.30 на полі НСК «Олімпійський». Головний тренер нашої команди Йожеф Сабо на цей збір викликав: воротарів — Суслова («Казино», Австрія), Шовковського («Динамо»), Гребенюка («Металург», Запоріжжя); захисників —Головка, Ващука, Дмитруліна, Беженара, Лужного («Динамо»), Парфенова («Чорноморець»), Коваля («Шахтар»), Беня («Карпати»); півзахисників —Косовського, Максимова, Калитвинцева, Михайленка («Динамо»), Кривенцова, Зубова, Ковальова («Шахтар»); нападаючих — Реброва, Шевченка («Динамо»), Нагорняка («Дніпро»), Гусейнова («Чорноморець»).

* * *

Виповнилося 60 років блискучому в минулому захисникові київського «Динамо», триразовому чемпіонові Радянського Союзу, дворазовому володареві Кубка СРСР Володимиру Щеголькову. Друзі і вболівальники зичать ювілярові міцного здоров'я і успіхів.

Теніс. Париж. Турнір «Ролан Гаррос». 1/8 фіналу. Куертен (Бразилія)—Медведєв (Україна) — 5:7, 6:1, 6:2, 2:6, 7:5.

Баскетбол. Готуючись до чемпіонату Європи, фінальний турнір якого стартує 25 червня в Іспанії, національна збірна нашої країни з 6 по 10 червня в Ізраїлі зіграє чотири товариські поєдинки зі збірною цієї держави. Наставники нашої команди Зураб Хромаєв, Геннадій Защук і Владислав Пустогаров на матчі запросили таких гравців: Молчанова, Журавльова, Харченка, Хижняка, Холопова, Приходька, Лохманчука, Яйла («Будівельник-Хорда»), Окунського, Пудзирея («БІПА—Мода-СКА»), Рубченка (університет Луїзіани, США), Мурзіна, Савченка, Базелевського («Денді-Баскет»).

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ **Рукописів не повертаємо.**
◊ **Листування з читачами — тільки на сторінках газети.**

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

◊ **За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.**
◊ **Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.**
◊ **За точність викладених фактів відповідальність несе автор.**

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 280013.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311096.